

tymäpäivänä 10. heinäkuuta. Suomen Akvarellitaiteen yhdistyksen pitkään ajamana asia on siis askelen päässä virallisen liputuspäivän statuksesta. Kansallinen symboliikka, siniristilippu, saa siis tässä juhlistaa kuvataidetta, eikä vain toisin päin. ■

Pessi Rautio

kustelussa eräs seikka jäi huomiotta. Mitalitilauksen peruuttanut ministeri Orpo perusteli kantaansa sillä, että mitali oli ”täysin mauton”. Kyseessä oli siis perustaltaan esteettinen, ei moraalinen arvostelma. ■

Pessi Rautio

Totuus Porista

Vapautta on teoreettisessa mielessä kahdenlaista: negatiivista (vapautta jostakin) ja positiivista (vapautta johonkin). Turkissa tyydytään varmaan vielä pitkään negatiivisen vapauden kaipuuseen, mutta Suomen kaltaisissa demokraattisissa sivistysvaltioissa lienee tähdittävä positiiviseen vapautteen. Siis vapauden mahdollistamiseen.

Taiteilija- ja kuraattorikollektiivi Porin kulttuurisäätiö (**Anna Jensen, Anni Venäläinen** ja **Eliisa Suvanto**) on kutsunut yli sata taiteilijaa esittämään näkemysensä Suomesta televisiostakin ylen tutun SuomiAreenan yhteyteen.

Hanke on kohdannut vastustusta juuri SuomiAreenan taholta. Keväällä kävi ilmi, että SuomiAreena on saanut valtuudet päättää kaupunkitilan käytöstä Pori Jazz -festivaaliviikon aikana, eikä Totuus Suomesta -näyttelyn järjestämiselle haluta antaa tilaa kaupungin keskustasta. Epämääräisiin ja tekaistuihin syihin vedoten SuomiAreena on pyrkinyt siirtämään Totuus Suomesta -näyttelyn syrjään Porin keskustasta.

SuomiAreenan tuottaja **Kristian Vainion** mukaan (Satakunnan Kansa, 5.5.2017) projektilla on ”ilkeät tarkoitukset”.

Itseään ”Suomen suurimmaksi kaikille avoimeksi ja ilmaiseksi yhteiskunnalliseksi keskustelutapahtumaksi” mainostava tapahtuma ei anna kovin hyvää kuvaa yhteiskunnallisesta rohkeudestaan. Ei näin rakenneta kovinkaan hyvää Pori-kuvaa – Suomi-kuvasta puhumattakaan. ■

Otso Kantokorpi

TOTUUS
SUOMESTA
THE TRUTH
ABOUT
FINLAND

leet ympäriryöreyttä – se tiedetään sykkii kansallismieliselle. Tämä ei ole yllättävää, kun Terhon emopuolueen vuoden massa esitettyine kulttuuripoliittisuuksineen. Taiteen kentän olennaisin kysymys onkin, mitkä arvot ja puoluetusta tulevat valittuun kulttuuriministerin linjauksiin. Pitääkö olla huolissaan?

Vaikka Terhon linjaukset ovat epäselviä, on syytä muistaa perussyytä inho ruotsin kieltä kohtaan saanut läpi ”kielivapaudeksi” niille, jotka päämääränä on lausua senkaltainen universaali rakkautta kouluissa. Hankkeen primus motus on Hän on myös Suomalaisuuden lausuja. Vuonna 1906 perustetun kielimäärä oli edistää kansallista suomalaista ja suomenkielistä kielinäjän sortovuosina ymmärrettäytymisen jälkeen yhdistyksen ideoitunut. Jäljelle on jäänyt tuomin ihannoiti kampanjoimalla menruotsalaista vähemmistöä yhdistetään Terhon Kanava-lehden kaisema käsitys maailman jakautuminen huoli ”eurooppalaista rodun” syytä olla huolissaan.

Terho on taitava verhoamaan tavallisuuden kapuun. Kulttuuritoo sympaattisesti pitävänsä **M. Akseli Gallen-Kallelasta**, mutta jo valmiiksi ristiriitaisia tunteita tuurista (kieli)ryhmää yhä ahtaako tutulta?